



PELICAN VOICE

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 2 ΕΥΡΩ

(όλα τα έσοδα θα διατεθούν στην ActionAid)

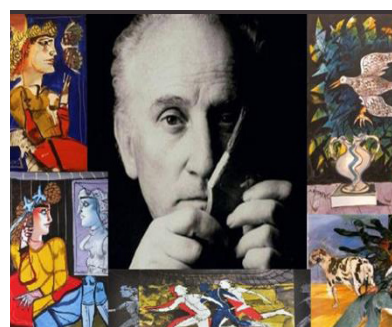
pelicanvoice@gmail.com

3 ΜΑΡΤΙΟΥ 2017- ΦΥΛΛΟ 4

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ - ΛΥΚΕΙΟΥ
ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ ΜΥΚΟΝΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
Εξετάσαμε τον Αντώνη Κανάκη και έγραψε
άριστα!

Σελ 6-7



Γνωρίζοντας τον Δ.
Μυταρά

Σελ 4



Τρέχουμε για τον
Ευριπίδη!

Σελ 11



Με αυτό το τεύχος βάζουμε όλοι ένα λιθαράκι
για το σχολείο στο Γκαλαγκάλα!

Σελ 2

Διαβάστε Επίσης:

Αφιέρωμα

«Bookaholic»

Youtubers

«Asap Lions»

Απόψεις

Νίκος Γκάλης

Πρόταση για το
βιβλίο του μήνα



Η νέα τηλεόραση

Ηξερες ότι...



Οι μαθητές μας
εκφράζουν τις σκέψεις
τους



Σελ 9

Σελ 10

Σελ 8

Σελ 3

Σελ 5, 9, 10

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Μάνου Αγγελική
Β' Λυκείου

Παπουρτζή Αναστασία
Β' Λυκείου

Φιορεντίνου Άννα
Β' Λυκείου

Αρθρογράφοι Τεύχους

Γκούντα Φιλοπατήρ
Α' Γυμνασίου

Δακτυλίδη Ελευθερία
Α' Γυμνασίου

Δακτυλίδη Ζίνα
Α' Λυκείου

Κουτσούκος Ιάκωβος
Α' Γυμνασίου

Κουκά Μαρία
Β' Λυκείου

Μούρτου Λουκία
Α' Γυμνασίου

**Σταυρακόπουλος
Πάνος**
Α' Γυμνασίου

Ειδικοί Συνεργάτες

Δεσποτίδου Λίνα
Φιλόλογος

Παραπονιάρη Ευτυχία
Μαθηματικός

Πατουλιώτης Γιώργος
Φυσικός

act:onaid

Αλλάζουμε ζωές, αλλάζουμε τον κόσμο

Η δύναμη είναι στο χέρι σου!

Αναστασία Παπουρτζή



Το παρόν φύλλο της σχολικής εφημερίδας μας είναι αφιερωμένο στην act:onaid, για αυτό και το ποσό που θα εισπραχθεί από την πώληση του, θα δοθεί σε αυτόν τον μη κερδοσκοπικό οργανισμό. Ας μάθουμε λοιπόν ποιο είναι το έργο της.

Η act:onaid γενικά μάχεται για τα δικαιώματα των ανθρώπων παγκοσμίως. Πιο συγκεκριμένα, ο οργανισμός έχει ως σκοπό οι άνθρωποι να μην στερούνται φαγητό, να ζουν σε δημοκρατικά κράτη, να έχουν πρόσβαση σε νοσοκομεία και να τους παρέχεται εκπαίδευση. Εμείς, ως σχολείο θεωρούμε υποχρέωση μας να ενισχύσουμε το έργο της act:onaid στην προσπάθειά της να προσφέρει εκπαίδευση σε παιδιά που ζουν σε λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες.

Η ιδέα μας ήρθε όταν πληροφορηθήκαμε πως το περασμένο καλοκαίρι μια ομάδα Ελλήνων εθελοντών της act:onaid επισκέφτηκε το χωριό Γκαλαγκάλα, στην βόρεια Ουγκάντα, μια από τις πιο φτωχίες περιοχές της Αφρικής. Εκεί, οι εθελοντές έχτισαν δυο αίθουσες στο δημοτικό σχολείο του χωριού. Όμως το σχολείο χρειάζεται άλλες δυο αίθουσες έτσι ώστε όλα τα παιδιά να μπορούν να τελειώνουν το δημοτικό. Επιστρέφοντας στην Ελλάδα, οι Έλληνες Ανάδοχοι αποφάσισαν να βοηθήσουν με όποιο τρόπο μπορούν, ώστε να χτιστούν και οι υπόλοιπες τάξεις. Έτσι ξεκίνησαν την καμπάνια «η δύναμη είναι στο χέρι σου» καλώντας όλα τα σχολεία της Ελλάδας και της Κύπρου να ενωθούν, για να στηρίξουν το σχολείο του Γκαλαγκάλα. Σε αυτό θέλουμε να πάρουμε μέρος και εμείς!

Είναι απίστευτο το γεγονός ότι υπάρχουν τόσο μεγάλες αντιθέσεις στον κόσμο μας. Στην Γκαλαγκάλα τα παιδιά διανύουν καθημερινά πάνω από ένα χιλιόμετρο για να φέρουν νερό στο σπίτι τους κουβαλώντας το σε βαριά μπιτόνια. Αφού βοηθήσουν στο νοικοκυριό πάνε σχολείο, όπου



περνούν το μεγαλύτερο μέρος της μέρας τους. Στο σχολείο μαθαίνουν ανάγνωση, γραφή, αριθμητική και αγγλικά. Αντίθετα, εμείς στην Ελλάδα πιστεύουμε ότι η οικονομική κρίση έχει μετατρέψει την ζωή μας σε τυραννία. Πράγματι, μπορεί να ισχύει και αυτό, αλλά η πλειοψηφία των ελλανόπουλων σήμερα πηγαίνει στο σχολείο με μεταφορικό μέσο, εκεί διδάσκεται έως και δεκαέξι μαθήματα, επιστρέφει στο σπίτι, τρώει ένα ζεστό πιάτο φαγητό και μετά ξαναφεύγει για να παρευρεθεί σε ένα σωρό άλλες δραστηριότητες (αθλητισμού, ξένων γλωσσών, μουσικής κ.α).

Είναι φανερό πως πρέπει να εκτιμάμε αυτά που έχουμε. Ελπίζουμε η πρωτοβουλία των μαθητών να βοηθήσει άλλους μαθητές, να δώσει παράδειγμα και στους μεγαλύτερους έτσι ώστε όλοι μαζί σαν μια ομάδα να καταφέρουμε να συνδράμουμε στη ανέγερση σχολείου στην Γκαλαγκάλα.



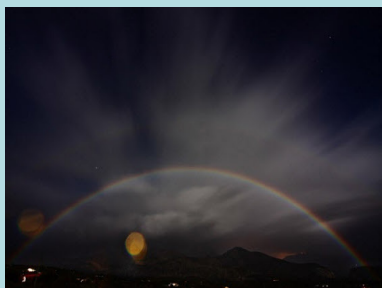
«Asap Lions»



Άννα Φιορεντίνου

Όχι, δεν πρόκειται για φάρσα... Ναι, είναι αλήθεια, υπάρχουν τα σεληνιακά ουράνια τόξα (Moonbows). Ένα σεληνιακό ουράνιο τόξο είναι ένα ουράνιο τόξο που παράγεται από το φως που αντανακλάται από την επιφάνεια του φεγγαριού και όχι από το άμεσο ηλιακό φως. Επειδή το φως είναι συνήθως πολύ εξασθενημένο για να διεγείρει τους δέκτες χρώματος στα ανθρώπινα μάτια, είναι δύσκολο για το ανθρώπινο μάτι να διακρίνει χρώματα σε ένα σεληνιακό τόξο.

Είναι πιο εύκολο να το δείτε, όταν το φεγγάρι είναι λαμπρό και χαμηλά στον ουρανό, ο ουρανός πολύ σκοτεινός και φυσικά να υπάρχει βροχή που πέφτει απέναντι από το φεγγάρι. Αυτός ο συνδυασμός των προϋποθέσεων καθιστά τα σεληνιακά τόξα πολύ πιο σπάνια από ό,τι τα γνωστά ουράνια τόξα που παράγονται από τον Ήλιο. Επομένως, δεν σας κάνω φάρσα!



Εντάξει, το παραδέχομαι είχα όρεξη να βρω παράξενα πράγματα, αλλά γιατί να σας έλεγα για συνηθισμένα; Λοιπόν υπάρχουν φωσφορίζε κύματα! Τα κύματα λαμπυρίζουν έντονα, σαν να φωσφορίζουν, στην παραλία Vaadhoo που βρίσκεται στις Μαλδίβες και σε μια παραλία του Σαν Ντιέγκο, στην Καλιφόρνια. Για το φαινόμενο «ευθύνονται» ορισμένοι μικροοργανισμοί που όταν ενοχληθούν αρχίζουν να φωσφορίζουν εξαιτίας της χρωστικής ουσίας λουσιφερίνη, που αντιδρά με το οξυγόνο καθώς και του ενζύμου λουσιφεράση που επιταχύνει αυτή την αντίδραση. Το εν λόγω δίδυμο «ε υ θ ύ ν ε τ α ι» επίσης για τις φωσφορίζουσες ιδιότητες διαφόρων ειδών, όπως των μεδουσών και των πυγολαμπίδων. Και το καλύτερο; ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΒΛΑΒΕΣ για τον άνθρωπο!



Απλά πρέπει να βρείς χρήματα να κάνεις ένα ταξιδάκι ως τις Μαλβίδες ή την Καλιφόρνια και μετά, αν είσαι τυχερός/ή

βούτα!

ΠΟΙΟΣ ΚΛΕΒΕΙ Τ'ΟΥΡΑΝΟΥ ΜΟΥ Τ'ΑΣΤΡΑ



Ζίνα Δακτυλίδη

Αυτός είναι ο τίτλος της παράστασης που πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 15 Φεβρουαρίου στο Γρυπάρειο πολιτιστικό κέντρο. Ηθοποιοί της παράστασης ήταν συμμαθητές μας από το Γυμνάσιο και το Λύκειο, ενώ από το Δημοτικό συμμετείχαν δάσκαλοι και δυο ακόμα παιδιά.



Η υπόθεση της παράστασης έχει ως εξής: ο δόκτωρ Τζιχάρ ένας άπληστος μάγος, με τα υποχθόνια σχέδιά του κλέβει τα αστέρια από τον ουρανό και προσπαθεί να μυήσει τους μαθητές του στα στανικά σχέδιά του. Όμως, δυο από τους μαθητές του, ο Φλοριντόρ και η Πεπερούνα, ανακαλύπτουν τα σχέδιά του και τον εγκαταλείπουν. Ενώ εξελίσσονται αυτά, διάφοροι άνθρωποι αρχίζουν να διακρίνουν την απουσία αστεριών από τον ουρανό. Ο Φλοριντόρ και η Πεπερούνα, σε συνεργασία με αυτούς τους ανθρώπους, καταφέρνουν να ξεγελάσουν και να εξαπατήσουν τον άπληστο μάγο.

Η παράσταση ήταν εξαιρετική και το Γρυπάρειο ήταν γεμάτο. Η προσπάθεια άξιζε και η δουλειά που έγινε ήταν φανερή. Τα σκηνικά και ο φωτισμός συντελούσαν στο υπέροχο αποτέλεσμα. Συγχαρητήρια στους συμμαθητές μας, στους διδάσκοντες και σε όλους όσοι βοήθησαν για την πραγματοποίηση της παράστασης.



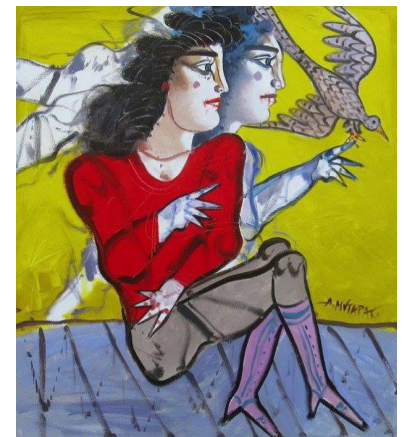


Στις 17 Φεβρουαρίου και σε ηλικία 83 ετών έφυγε από τη ζωή ένας από τους σπουδαιότερους σύγχρονους Έλληνες ζωγράφους, ο Δημήτρης Μυταράς.

Την ευκαιρία να μάθουν για το έργο του και τη ζωή του είχαν οι μαθητές της Α' Γυμνασίου, μέσω της συνέντευξης που είχε παλαιότερα παραχωρήσει στην Έλενα Κατρίτση και την εκπομπή «Προσωπικά».

Οι μαθητές μας, κράτησαν σημειώσεις όσων τους γοήτευσαν, από τα λεγόμενα του, και σας παρουσιάζουν 15 πράγματα που αξίζει να θυμηθείτε ή να μάθετε για εκείνον:

1. Έχασε την μητέρα του τις πρώτες κιόλας μέρες της ζωής του και πιστεύει πως ίσως αυτός υποσυνείδητα ήταν ο βασικός λόγος που τον οδήγησε να ζωγραφίσει τόσο πολλές γυναικείες μορφές.
2. Ήταν μαθητής του Μόραλη, ο οποίος τον στήριξε πάρα πολύ.
3. Θαύμαζε τον Van Gogh.
4. Για κάθε έργο του δούλευε περίπου 3 ώρες.
5. Έχει φτιάξει άπειρα πορτρέτα για να κερδίσει χρήματα.
6. Αρνήθηκε να φτιάξει το πορτρέτο του Καραμανλή (του παππού) γιατί φοβήθηκε ότι δεν θα του αρέσει.
7. Δεν πέταξε ποτέ κανένα έργο του, περιοριζόταν σε διορθώσεις.
8. Ήταν καθηγητής στη Σχολή Καλών Τεχνών, στην οποία διητέλεσε και Πρύτανης.
9. Είχε επιμεληθεί δεκάδες θεατρικές παραστάσεις, με την ιδιότητα του σκηνογράφου και του ενδυματολόγου.
10. Ανέπτυξε και συγγραφικό έργο, το οποίο περιλαμβάνει θεωρητικά κείμενα, μελέτες για την Τέχνη, αρθρογραφία στον Τύπο αλλά και ποίηση.
11. Πίστευε ότι η γνήσια Τέχνη προκύπτει από το καλλιτεχνικό «duende» (δαιμόνιο).
12. Του άρεσε να τραγουδάει όταν ζωγράφιζε.
13. Είχε μια πολύ μεγάλη συλλογή από σπάνια όστρακα, τα οποία μάζευε ο ίδιος ή αγόραζε.
14. Ένας από τους στόχους του ήταν να φτιάξει 10 ωραίους πίνακες και πίστευε ότι δεν το κατάφερε!
15. Στα τελευταία χρόνια της ζωής του έχασε το 90% της όρασής του και έκτοτε ζωγράφιζε πάρα πολλά έργα στον ύπνο του!



Δείτε όλη την συνέντευξη: <http://webtv.ert.gr/katigories/politismos/prosopika/28fev2016-prosopika-dimitris-mitaras/>

ΤΟ “ΑΝΑΓΚΑΙΟ” ΚΑΚΟ

Μια φορά ρώτησαν την τάξη μου, αν πιστεύει ότι ο πόλεμος φέρνει ανάπτυξη. Πίστευα ότι η απάντηση τους θα είναι «Όχι! Βεβαίως κι όχι!»

Η απάντηση που δόθηκε όμως ήταν καταφατική.

Στην αρχή δεν μίλησα, ήθελα να ακούσω πρώτα. Όσο πιο πολύ όμως υποστήριζαν τα «καλά» του πολέμου, τόσο πιο πολύ εκνευρίζομουν... Όσπου δεν άντεξα...

«Είστε σοβαροί; Ο πόλεμος φέρνει ανάπτυξη; Ζούμε στο 2017 κι ακόμα πιστεύετε ότι ο πόλεμος φέρνει ανάπτυξη;»

«Μα μετά από κάποιο πόλεμο έρχεται η ανάπτυξη και χωρίς αυτόν όλα είναι στάσιμα»

Αυτό το επιχείρημα... Χρησιμοποιείται αρκετά, αλλά αν το εξετάσει κάποιος πιο βαθιά τότε καταλαβαίνει πόσο λάθος είναι...

Ας το σκεφτούμε αλλιώς.

Όταν ένας οργανισμός είναι υγιής, τότε ενεργεί και δημιουργεί. Ξαφνικά όμως προσβάλλεται από έναν ιό, ο οποίος τον εξασθενεί σημαντικά καθιστώντας τον ανίκανο να δράσει. Τελικά, μετά από κόπο, καταφέρνει να ξεφύγει τον κίνδυνο και σιγά αρχίζει να ανακτά τις δυνάμεις του.

Ο ιός αυτός είναι ο πόλεμος και ο οργανισμός οι εμπλεκόμενες κοινωνίες.

Η ερώτηση που έχω να κάνω είναι, αν ο οργανισμός δεν είχε προσβληθεί από τον ιό, τότε λόγω της “μονοτονίας” της υγείας του δεν θα είχε επιτεύγματα;

Λάθος. Θα είχε.

Έτσι και μια κοινωνία που προσβάλλεται από τον πόλεμο, είναι πιθανόν μετά από αυτόν να έρθει η ανάπτυξη. Δεν σημαίνει όμως ότι χρειαζόταν ο πόλεμος για να ξεκινήσει!

Μπορείτε να φανταστείτε τον πόλεμο ως μια παύση στην γραμμή της ιστορίας, όχι όμως ως ένα αναγκαίο κακό για την συνέχιση της ροής της.

Όλους αυτούς τους αιώνες έτσι έχουμε συνηθίσει, αλλά ήρθε η εποχή να διαγράψουμε τον πόλεμο από το μυαλό μας. Σε μια δημοκρατική κοινωνία είναι ντροπή να θεωρούμε τον πόλεμο ως επιλογή, ακόμα κι αν είναι η έσχατη. Όσο αδύνατον κι αν φαίνεται, ο κόσμος μπορεί να λειτουργήσει χωρίς την εμπλοκή ενός πολέμου. Επομένως, οφείλουμε όλοι να παλέψουμε για ένα μέλλον χωρίς την απειλή του πολέμου.

PUBLIUS



Λουκία Μούρτου

ΚΥΡΙΑΚΕΣ ΣΑΝ ΑΛΛΟΤΕ...

“Αχ πως μ’αρέσει η Κυριακή, μου φαίνεται σα γιορτή που σ’ έχω όλη την ημέρα κοντά μου”

Λέει η Μάρω Κοντού στον τύραννο Αντωνάκη, έχοντας επιστρέψει από το Κυριακάτικο εκκλησίασμα και έχοντας πιει καφέ στο σπίτι της φίλης της.

Κάπως έτσι, μέσα από τις ελληνικές ταινίες και από διηγήσεις του παππού μου, γνώρισα τις Κυριακές του παρελθόντος. Εκείνες τις Κυριακές, που παρά τη φτώχεια που τυραννούσε σχεδόν όλο τον κόσμο, οι άνθρωποι φορούσαν το καλό τους κοστούμι και έπιναν τον καφέ τους στα καφενεία, διάβαζαν εφημερίδες, πειραζόντουσαν, μιλούσαν και ένωθες πως η Κυριακή ήταν μια ξεχωριστή ημέρα. Στα σπίτια σιγοψηνόταν το γιουβέτσι και οι γειτονιές μύριζαν φαγητό.

Εμείς δεν τη ζήσαμε αυτή την εποχή. Όσοι την έζησαν όμως, νοσταλγικά γυρίζουν πίσω... Όταν τα παιδιά δεν ξενυχτούσαν. Όταν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα περιλαμβάνονταν και ο εκκλησιασμός της Κυριακής. Ο πόλεμος, η Κατοχή και ο Εμφύλιος διέλυσαν το εκπαιδευτικό σύστημα. Η ψυχή χρειαζόταν στήριξη και την έβρισκε στην εκκλησία και στο κατηχητικό.

Κυριακή σημαίνει ημέρα Κυρίου και ανάπαυσης. Ημέρα οικογενειακών συγκεντρώσεων και μεσημεριανών τραπεζιών. Η νοσταλγία δε λείπει ποτέ από τα κυριακάτικα τραπέζια. Για μερικούς, η νοσταλγία αυτή συνδέεται άρρηκτα με τα

μαμαδίστικα φαγητά. Σαν το φαί της μάνας δεν έχει πουθενά. Άλλοι πάλι τις Κυριακές έχουν τάσεις φυγής. Θέλουν να βγουν έξω για βόλτα ή φαγητό με οικογένεια και φίλους. Έπειτα, είναι και εκείνοι που τις Κυριακές κλείνονται στον εαυτό τους ή που θέλουν να βρεθούν κάπου, που δεν ξέρουν κανέναν και δεν τους ξέρει κανείς.

Έτσι είναι πλέον φτιαγμένες οι Κυριακές: διπολικές...

Για μένα η Κυριακή είναι μια άνεργη μέρα. Μια μέρα χωρίς ρολόι που σε αποσυνδέει από την υπόλοιπη εβδομάδα. Δεν έχει σημασία το τι θα κάνεις την Κυριακή σου παρά μόνο, αν θα σου αρέσει. Μπορείς να περιπλανιέσαι στην πόλη, ή μπορείς να μείνεις στο σπίτι και να αλλάξεις θέση στα έπιπλα, να σκεφτείς τι θα κάνεις αν κερδίσεις πολλά χρήματα στο Joker, να φας μέχρι σκασμού, να παρακολουθήσεις ντοκιμαντέρ, να φτιάξεις το οικογενειακό άλμπουμ, να βαρεθείς, (αλλά καλύτερα να βαριέσαι με παρέα παρά μόνος σου), να φωνάξεις μια φίλη να παίξετε τις κομμώτριες, να φτιάξετε κολάζ, να κάνετε φάρσες στο τηλέφωνο, να δείτε παρέα σπουδαίες ταινίες και άθλιες ταινίες, να βγάξετε φωτογραφίες όποιον κοιμάται, να μιλάτε κακά Γερμανικά και ό,τι άλλο θέλετε ή δεν θέλετε πραγματικά.

Και κάπως έτσι καταλήγεις στη Δευτέρα, που την αντέχεις μόνο, όταν έχεις μια ωραία Κυριακή.

Θα κλείσω με ένα απόσπασμα από το ποίημα της Κικής Δημουλά “ΒΑΘΕΙΑ ΑΥΛΑΞ” που με τρόπο θεατρικό μου απήγγειλε κάποιος το βράδυ της Κυριακής.

**« . . Κ α λ η ν ύ χ τ α ...
Με κούρασε πολύ η
Κυριακή.**

**Πολλή Κυριακή για έναν
άνθρωπο»**

Είναι ο Αντώνης Κανάκης μαθητής της «Σύγχρονης Παιδείας» ή πρόκειται για «Ραδιο αρβύλα»;



Σε αυτό το τεύχος έχουμε την χαρά να φιλοξενούμε την συνέντευξη του Αντώνη Κανάκη, παρουσιαστή της αγαπημένης εκπομπής Ράδιο Αρβύλα, αλλά και πετυχημένου ραδιοφωνικού, μουσικού και τηλεοπτικού παραγωγού.

Ο Αντώνης Κανάκης πλαισιώνοντας το τεύχος μας που έχει ως στόχο να ενισχύσει την καμπάνια “Η δύναμη είναι στο χέρι μας” της actionaid, απαντάει με χαρά στις ερωτήσεις μας και γίνεται και πάλι για λίγο μαθητής με ένα ολιγόλεπτο τέστ που ετοιμάσαμε με πολύ κέφι, ειδικά για εκείνον. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Έχετε ασχοληθεί πολύ με το ραδιόφωνο και την τηλεόραση... Έχετε γράψει βιβλίο αλλά και στίχους τραγουδιών. Η εφημερίδα δεν ήταν ποτέ μέσο έκφρασης για εσάς; Έστω στα μαθητικά σας χρόνια;

Στίχους όχι τόσο, όσο μουσική. Η εφημερίδα βεβαίως και ήταν μέσο έκφρασης. Έγραφα τη μουσική στήλη στη μαθητική μας εφημερίδα και για

στον τρόπο με τον οποίο σκέφτονται και σατιρίζουν την καθημερινότητα. Ποιες είναι οι σκέψεις σας για αυτό; Και ποιο το επόμενο βήμα;

Προσωπικά, προτιμώ οι άνθρωποι γενικότερα και κυρίως οι νέοι, να λαμβάνουν όλα τα ερεθίσματα που η ζωή και η κοινωνία τους προσφέρει και να

τα αξιολογούν-αμφισβητούν με τη δική τους κριτική σκέψη και να καταλήγουν στα δικά τους συμπεράσματα. Από την άλλη, για να είμαι ειλικρινής, τα έχω πολύ καλά με τη συνειδήσή μου, γιατί πιστεύω ότι ο τρόπος σκέψης και η φιλοσοφία που εκπέμψαμε όλα αυτά τα χρόνια, έχουν ως βάση την εντιμότητα, τη σκέψη, το σεβασμό, τη δικαιοσύνη, τις ωραίες μουσικές και τέχνες, και την ανθρωπιά. Συστατικά τα οποία ειδικά σε αυτές τις τουλάχιστον παράξενες εποχές, νομίζω ότι καλό είναι να υπάρχουν και στο πιο ισχυρό κοινωνικό μέσο, την τηλεόραση.

Το επόμενο βήμα, συνήθως δεν το γνωρίζω, παρά μόνο λίγο πριν το κάνω...

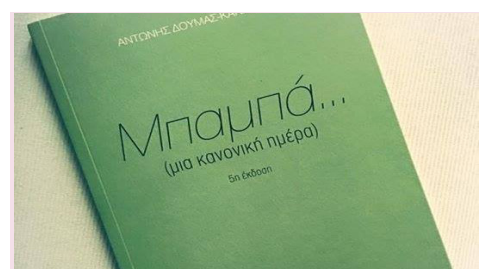
Πώς προέκυψε η επαφή με την Actionaid; Πώς προέκυψε η ιδέα να ενισχύσετε την δράση της μέσω των ντοκιμαντέρ και όχι με κάποιον άλλο τρόπο;

Αστειεύεστε; Μπορώ να κλείσω ανά πάσα στιγμή τα μάτια μου και να ζήσω όλο το ταξίδι λεπτό προς λεπτό! Δεν περιγράφεται αυτό! Πρέπει να το ζήσεις! Πρόκειται για ένα ταξίδι στο χρόνο και στο χώρο, σε έναν άγνωστο και αδιανόητο για μας



τους δυτικούς, κόσμο.

Σίγουρα τα ντοκιμαντέρ ενεργοποίησαν πολλούς συνανθρώπους μας να βοηθήσουν τον σκοπό της Actionaid. Φτάνει όμως μόνο αυτό; Πιστεύετε ότι θα μπορέσουν ποτέ να καλυφθούν επαρκώς οι ανάγκες αυτών των παιδιών;



Όλα τα έσοδα από τις πωλήσεις του βιβλίου “Μπαμπά...μια κανονική μέρα” διατίθενται για την οικονομική ενίσχυση του ορφανοτροφείου “Άγιος Στυλιανός”

δύο χρόνια περίπου, από το 2007 αν θυμάμαι καλά, αρθρογραφούσα στο Πρώτο Θέμα.

Όταν ήσασταν μαθητής, σατιρίζατε τους καθηγητές σας;

Εννοείται! Τι νόημα έχει η ζωή αν δεν σατιρίζεις τους καθηγητές σου;!

Κονφούζιο – AMAN – Ράδιο Αρβύλα, έχουν μεγαλώσει τουλάχιστον 3 μαθητικές γενιές. Έχετε σίγουρα επηρεάσει σε ένα βαθμό τις γενιές αυτές

Την πρόταση μου την έκανε η ActionAid και ήταν συγκεκριμένη. Να κάνω δηλαδή ένα ντοκιμαντέρ με βάση τη δράση που ονομάζεται “immersion”, όπου κάποιος γνωστός δυτικός άνθρωπος, πηγαίνει και ζει για μερικές ημέρες ακριβώς υπό τις συνθήκες που ζουν οι άνθρωποι στα φτωχότερα μέρη του τρίτου κόσμου.

Σας έχουν μείνει σίγουρα χαραγμένες στο μυαλό πολλές εικόνες από το ταξίδι σας στην Αφρική. Θα θέλαμε να μας περιγράψετε μια από αυτές, αυτήν που σας έρχεται πρώτη.

Φυσικά και δεν φτάνει! Είναι όμως κάτι και το κάτι είναι πάντα προτιμότερο από το τίποτα.

Όσο για το δεύτερο σκέλος του ερωτήματός σας, καλύτερα να μην απαντήσω γιατί με πετυχαίνετε σε μία φάση, όπου έχω σχεδόν χάσει την πίστη μου στο ανθρώπινο είδος και το μόνο που θα σας προσφέρω θα είναι μια πολύ απαισιόδοξη απάντηση...

Νιώσατε για κάποιο λόγο φόβο όσο ήσασταν εκεί;

Όχι! Ένωσα όμως δέος και θαυμασμό για τον πολιτισμό, την παιδεία (όχι με την έννοια των εγκυκλοπαιδικών γνώσεων, αλλά την άλλη, αυτήν που έχει σημασία), την ανθρωπιά, τη δύναμη και τη χαρά που έχουν αυτοί οι άνθρωποι μέσα στην απίστευτη φτώχεια τους.

Γίνετε μπαμπάς! Το χιούμορ είναι κάτι που μπορεί να μεταδώσουν οι γονείς στο παιδί τους;

Θεωρώ ότι είναι αναπόφευκτα απολύτως κληρονομικό.

Έχετε επισκεφτεί την Μύκονο. Ποια είναι η γνώμη σας για το νησί μας;

Μου αρέσει πολύ η Μύκονος, τη βρίσκω από τα πιο όμορφα και εμβληματικά μέρη της χώρας μας. Δεν πολυχωνεύω όμως το καλοκαιρινό σελημπριτοπανηγύρι.



ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 22/2/17

ΤΑΞΗ: κλάψα χαράλαμπε ΣΤ'

ΟΝΟΜΑ: Αντώνης Κανάκης

ΟΛΙΓΟΛΕΠΤΗ ΓΡΑΠΤΗ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ ΑΝΟΙΚΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

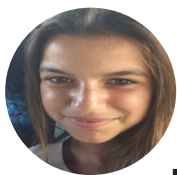
1. Να συμπληρώσετε τα παρακάτω κενά ώστε να προκύψουν αληθείς προτάσεις:

- Τον πρώτο μου ραδιοφωνικό (πειρατικό) σταθμό τον ονόμασα **M.F.R.** (**music fever radio**. Γελοίο όνομα αλλά ήμουν 12 **ετών**) και αντίστοιχα την πρώτη μου εκπομπή επίσης **M.F.R.**
- Μετά τον Imagine 89,7 δημιουργήθηκε ο Fly 104 γιατί **η μουσική που έχω μέσα μου δεν μπορεί να εκτονωθεί από έναν μόνο σταθμό.**
- Από όλα τα δημιουργήματά μου ξεχωρίζω **το βιβλίο, τις μουσικές μου και τα ντοκιμαντέρ.**
- Μετά το **βιβλίο και τα ντοκιμαντέρ** άλλαξαν πολλά πράγματα στη ζωή μου.
- Πιστεύω πάρα πολύ στην/στον **αγάπη**, των ανθρώπων και με στεναχωρεί ο/η/το **φόβος τους** και όλα όσα αυτός συνεπάγεται.
- Με συγκινεί **η ακεραιότητα και η αγάπη.**
- Στο αυτοκίνητό μου αυτήν την περίοδο ακούω συνέχεια το τραγούδι **Gimme Shelter των Rolling Stones** (παλιό, αλλά αυτό **άκουγα σήμερα**)

2. Να χαρακτηρίσετε τις παρακάτω προτάσεις με **Σ** αν θεωρείτε ότι είναι σωστές και με **Λ** αν θεωρείτε ότι είναι λανθασμένες. Σε περίπτωση που αυτές είναι λανθασμένες, να σημειώσετε δίπλα την σωστή απάντηση.

- Το βιβλίο «Μπαμπά.....Μια κανονική μέρα» γράφτηκε μέσα σε 4 μέρες. **Σ**
- Τα ντοκιμαντέρ «Immersion - βουτιά σε μια άλλη πραγματικότητα» και το «One love Team» βοήθησαν στη δημιουργία σχολείου και πηγαδιού στην Σιέρα Λεόνε. **Σ**
- Ο Αντώνης Κανάκης δεν ξέρει να παίζει ρακέτες. **Λ**
- Η εκπομπή AMAN πήρε το όνομά της από την φράση που ακουγόταν συχνά στα εξωτερικά γυρίσματα που έκαναν για το «Κομφούζιο». **Σ**
- Ο Αντώνης Κανάκης στις ραδιοφωνικές εκπομπές του βάζει συχνά τραγούδια του Μάκη Δημάκη. **Σ!!!!**

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ!



Ελευθερία Δακτυλίδη

Youtube VS Τηλεόραση



Το ελληνικό youtube κοντράρεται πλέον στα ίσα με την τηλεόραση. Νέα κανάλια, πολλές φορές επιτυχημένα, δημιουργούνται καθημερινά. Αλλά ποιοι κρατούν το ελληνικό youtube τόσο ψηλά;

Μέσα από αυτή την πλατφόρμα έχει δημιουργηθεί μια νέα γενιά ελλήνων celebrities, που καθημερινά ανεβάζουν βιντεοεκπομπές στο YouTube θίγοντας διάφορα θέματα που απασχολούν τους νέους. Πολλοί δεν φοβούνται να σατιρίσουν ακόμα και την κυβέρνηση.

Ένας από αυτούς τους “γενναίους” youtubers είναι ο Γιώργος Αργύρης ή Jeremy, όπως τον ξέρουν οι θαυμαστές του. Ξεκίνησε το κανάλι του το 2011, όταν ακόμα ο κόσμος του youtube δεν είχε ανθήσει, για αυτό είναι ένας από τους παλαιότερους, με περισσότερους από 500.000 συνδρομητές. Έχει φτάσει στην κορυφή με τα σχολιαστικά/σατιρικά του βίντεο. Μπορεί να σχολιάσει ακόμα και το πιο σοβαρό θέμα βάζοντας κωμικές πινελιές.

Μία ακόμα κατηγορία στο ελληνικό youtube είναι οι beauty-bloggers. Η κατηγορία αυτή απασχολεί κυρίως το κοριτσίστικο νεανικό κοινό, αφού κύριο θέμα της είναι οι συμβουλές ομορφιάς και οι νεανικοί προβληματισμοί.

Σε αυτή την κατηγορία συμμετέχουν 2 από τις μεγαλύτερες star του ελληνικού youtube, η Μάρα Σαμαρτζή και η Δανάη Γεωργαντά ή Mikri Ollandeza.

Η Μάρα ή αλλιώς «my Greek Burlesque» είναι από τις παλαιότερες στο χώρο και έχει σκαρφαλώσει στην κορυφή με περισσότερους από 125.000 subscribers! Στο κανάλι της θα δεις από τα αγαπημένα της βιβλία μέχρι beauty tips και προϊόντα.

Στην ίδια κατηγορία, όπως προείπα, είναι η Mikri Ollandeza που κατέκτησε το ελληνικό youtube με πάνω από 120.000 συνδρομητές. Συμβουλές και νεανικοί προβληματισμοί είναι η κεντρική της θεματολογία, ενώ την ενθουσιάζει να σχολιάζει δημοσιότητες της ελληνικής τηλεόρασης. Σημαντικό ρόλο στο κανάλι της έχει ο Δημήτρης Σαραντόπουλος, ο οποίος είναι ο άνθρωπος πίσω από την κάμερα, που την βοηθάει στα γυρίσματα και στην επεξεργασία των επεισοδίων, πριν ανέβουν στο κανάλι.

Το να γίνει κανείς youtuber δεν είναι κάτι δύσκολο, πρέπει απλά να έχεις πίστη στον εαυτό σου θάρρος και το κυριότερο μία κάμερα. Κάπως έτσι ξεκίνησαν όσοι ανέφερα.



P.S



Πάνος Σταυρακόπουλος

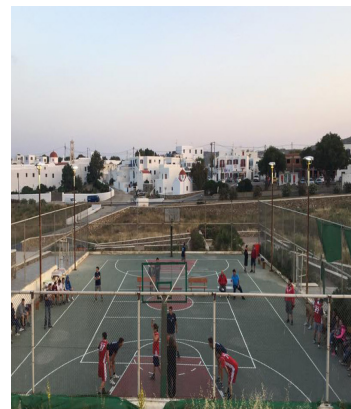
Το Mykoleague 3X3 είναι ένα ερασιτεχνικό τουρνουά καλαθοσφαίρισης που διοργανώνουν από κοινού οι ερασιτεχνικές ομάδες της Μυκόνου.

Οι κύριες διαφορές με τους κανονικούς αγώνες είναι, ότι ο αγώνας παίζεται στο μισό γήπεδο μπάσκετ με 1 διαιτητή, ενώ οι ομάδες που συμμετέχουν έχουν 4 άτομα η κάθε μια στον αγωνιστικό χώρο.

Οι αγώνες διεξάγονται στο γήπεδο μπάσκετ της Άνω Μεράς, δίπλα στο δημοτικό σχολείο.

Το συγκεκριμένο πρωτάθλημα διεξάγεται με μεγάλη επιτυχία από το 2013, με τις συμμετοχές να αυξάνονται κάθε χρόνο.

Ευχή όλων των ανθρώπων που ασχολούνται με το μπάσκετ είναι να αποπερατωθεί άμεσα το κλειστό γυμναστήριο στην Άνω Μερά, έτσι ώστε να βελτιωθούν οι συνθήκες διεξαγωγής των αγώνων.



Α – δέξιοι



Φιλοπατήρ Γκούντα

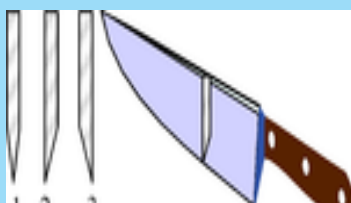
Ποτέ δεν είχα ιδέα τι δυσκολίες αντιμετωπίζουν καθημερινά οι αριστερόχειρες μέχρι που γνώρισα έναν.

Για παράδειγμα, αν ένας αριστερόχειρας προσπαθήσει να χρησιμοποιήσει ένα αλυσοπρίονο με το αριστερό του χέρι, πιθανότατα θα το χάσει (το χέρι του, όχι το αλυσοπρίονο) εκτός κι αν είναι πολύ προσεκτικός. Επιπλέον, οι αριστερόχειρες αντιμετωπίζουν σε καθημερινή βάση τα ηλεκτρικά αργαλεία, τα ποντίκια υπολογιστών, τα ψαλίδια κ.ά., τα οποία είναι σχεδιασμένα για τους δεξιόχειρες. Γενικά, είναι δύσκολο για τους αριστερόχειρες να προσαρμοστούν σε μια κοινωνία, της οποίας η πλειοψηφία είναι δεξιόχειρες.

Ακόμα, οι αριστερόχειρες έρχονται αντιμέτωποι και με διάφορες διακρίσεις. Η μεγαλύτερη διάκριση είναι οι αρνητικές συνδηλώσεις της αριστεροχειρίας στις γλώσσες. Η σύγχρονη ιταλική λέξη sinistra σημαίνει ταυτόχρονα μοχθηρός και αριστερός. Στα πορτογαλικά η συννηθέστερη λέξη για τον αριστερόχειρα, canhoto, παλαιότερα σήμαινε τον διάβολο. Επίσης, εκφράσεις όπως στα αγγλικά «To have two left feet», στα γερμανικά «zwei linke Hände haben» και στα γαλλικά «avoir deux mains gauches», όλες σημαίνουν «είμαι αδέξιος».

Πάντα όμως αναρωτιόμουν γιατί μερικοί άνθρωποι είναι αριστερόχειρες. Κανένας δεν είναι σίγουρος, αλλά η γενετική είναι ένας παράγοντας. Έρευνες έχουν δείξει ότι το 50% των παιδιών δύο αριστερόχειρων γονιών είναι αριστερόχειρες. Μόνο το 9% των αριστερόχειρων παιδιών έχουν δύο δεξιόχειρες γονείς και το 25% των παιδιών με έναν αριστερόχειρα γονιό είναι αριστερόχειρες. Αξίζει να σημειωθεί ότι πρισσότεροι άντρες από γυναίκες είναι αριστερόχειρες. Με άλλα λόγια, οι αριστερόχειρες είναι μια μειοψηφία – μόνο το 13% του πληθυσμού.

Πριν τελειώσω το άρθρο μου, θα ήθελα να δοκιμάσουν οι δεξιόχειρες ένα απλό πείραμα. Πάρτε ένα ανοιχτήρι κονσέρβας και προσπαθήστε να ανοίξετε μια κονσέρβα με το αριστερό σας χέρι, γυρνώντας το χερούλι. Τι παρατηρείτε;



Ιαπωνικά μαχαίρια της κουζίνας: (1) Συμμετρικό, (2) για δεξιόχειρες, (3) για αριστερόχειρες.

Ο άνθρωπος που έκανε τους Έλληνες να αγαπήσουν το Μπάσκετ.



Ιάκωβος Κουτσούκος

Ο Νίκος Γκάλης είναι ο κορυφαίος καλαθοσφαιριστής όλων των εποχών και ο άνθρωπος που άλλαξε την μοίρα του αθλήματος στην χώρα μας.

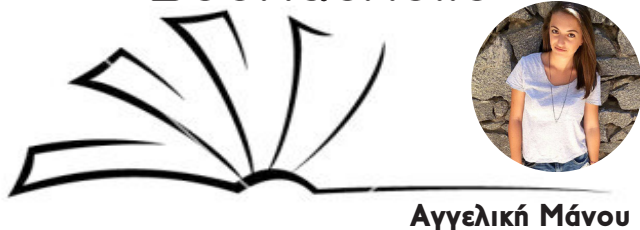
Γεννήθηκε και μεγάλωσε στις Η.Π.Α από Έλληνες μετανάστες. Αρχικά ήθελε να γίνει πυγμάχος αλλά τελικά τον κέρδισε το μπάσκετ. Το 1979 ήρθε στην Ελλάδα για να αγωνιστεί με την φανέλα του Άρη Θεσσαλονίκης όπου έμεινε 13 χρόνια. Τελείωσε όμως την καριέρα του στον Παναθηναϊκό το 1995.



Υπήρξε δεινός σκόρερ, μάλιστα ήταν πρώτος σκόρερ του πρωταθλήματος για 11 συνεχόμενα χρόνια. Ήταν ο κορυφαίος σούτινγκ γκάρντ στην Ευρώπη και μια ασταμάτητη καλαθομχανή. Τον φώναζαν «γκάνγκστερ» των γηπέδων λόγω των πολλών πόντων που έβαζε. Τα θεαματικά του λεί-απ με σπάσιμο στον αέρα και τα τζαμπ – σουτ από μέση απόσταση τους άφηναν όλους άφωνους.

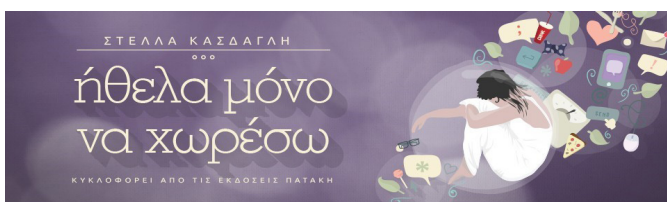
Οδήγησε την Εθνική Ομάδα μπάσκετ στον ανεπανάληπτο θρίαμβο του Ευρωμπάσκετ το 1987 με την κατάκτηση της κορυφής. Με τον Άρη κατάφερε να συμμετάσχει σε τρία διαδοχικά final four του Κυπέλλου Πρωταθλητριών Ευρώπης. Με απόφαση της Κυβέρνησης το γήπεδο μπάσκετ του Άρη από Αλεξάνδρειο μετονομάστηκε σε “Σάλα Νίκος Γκάλης”

Απόλυτα δικαιολογημένα συνεπώς, θεωρείται ένας απ’ τους κορυφαίους Ευρωπαίους καλαθοσφαιριστές όλων των εποχών και η σημαντικότερη μορφή στην ιστορία του αθλήματος στην Ελλάδα.



Το βιβλίο «Ήθελα μόνο να χωρέσω» πραγματεύεται ένα πολύ συνηθισμένο φαινόμενο, αυτό της νευρικής ανορεξίας.

Η Ζωή, μαθήτρια της πρώτης λυκείου, αναγκάζεται μετά από εννιά χρόνια να αλλάξει σχολείο και να απομακρυνθεί από την κολλητή της Θάλεια και το αγόρι που της αρέσει. Όταν πληροφορείται ότι θα γίνει ένα πάρτι στο προηγούμενο σχολείο της και θα συναντήσει όλους τους προηγούμενους συμμαθητές και φίλους, αποφασίζει να αλλάξει την εμφάνισή της ξεκινώντας από το χάσιμο κάποιων «περιττών» κιλών. Καθώς διάφορες δυσκολίες και αναποδιές εμφανίζονται στο δρόμο της χάνει τον έλεγχο στο αδυνάτισμα. Καταλήγει σε ψυχολόγο και αργότερα σε νοσοκομείο, με τη ζωή της να κρέμεται σε μια τόσο λεπτή κλωστή, όσο και το αδύναμο κορμί της.



Η Στέλλα Κάσδαγλη, μέσω αυτού του βιβλίου, θέλει να περάσει ένα μήνυμα στα νέα κορίτσια. Οι έφηβες, λόγω της διστακτικότητας και της αμφιβολίας που τις διακατέχει, στρέφονται εναντίον του ίδιου τους του σώματος, προσπαθώντας να γίνουν όσο το δυνατόν πιο αδύνατες, γιατί πιστεύουν ότι με αυτόν τον τρόπο θα γίνουν αποδεκτές από το γύρω τους. Η συγγραφέας προσπαθεί να εξαλείψει αυτές τις προκαταλήψεις και να κάνει κάθε νέο κορίτσι να αγαπήσει το σώμα του.

“Ordinary people have big TVs. Extraordinary people have big libraries”



“Ο άνθρωπος κοιμάται με την ανυπομονησία του και ξυπνά μ’ αυτήν, γιατί τον βοηθά να νιώθει ζωντανός.”

Ανυπομονησία .

(Συναίσθημα . Η έντονη επιθυμία να εκτελεσθεί κάτι γρηγορότερα από το προκαθορισμένο.)

Πόσες φορές, από παιδιά, ευχόμασταν κάτι να γίνει γρηγορότερα από ό,τι ξέραμε ότι πραγματικά θα λάβει χώρα...; Η αγορά εκείνου του παιχνιδιού στο ψηλότερο ράφι, εκείνου που θέλαμε και περιμέναμε καρτερικά να μας αγοράσουν. Εκείνου που περιμέναμε να μας δωρίσουν σε κάποια ειδική περίπτωση και -όταν τελικά αποφασιζόταν αυτό- η έντονη επιθυμία να το πάρουμε, ακόμη και τη στιγμή που μας ανακοινωνόταν, μας κατέκλυζε.

Ως μεγαλύτεροι, πόσες φορές δεν ενθουσιαστήκαμε με την αλλαγή των εποχών, με την οργάνωση σχεδίων που αφορούν το κοντινό μέλλον, με γιορτές και αργίες που περνούμε με την οικογένειά μας σε ένα ευχάριστο πλαίσιο; Γενικά καρτερούμε κάτι συνεχώς, όπως τον ερχομό της άνοιξης ή ένα ταξίδι που θα πραγματοποιηθεί εν ευθέτω χρόνω. Αυτό μας δίνει χαρά, αισιοδοξία για την επόμενη μέρα, γιατί ίσως την μεθεπόμενη να κάνουμε κάτι που πάντα επιθυμούσαμε.

Είναι στη φύση του ανθρώπου να οραματίζεται το μέλλον και έπειτα να περιμένει να λάβει δράση για να κάνει ο,τι σχεδίασε . Με αυτόν τον τρόπο κυλά η ζωή. Ο άνθρωπος τη σπρώχνει για να κυλήσει. Ο ίδιος νιώθει πως δεν υπάρχει ο χρόνος, για αυτό τον δημιουργεί και θέτει αυτά τα χρονικά όρια μέσα στα οποία θα γίνει κάτι που επιθυμεί. Αυτή είναι η δύναμή του. Ο άνθρωπος κοιμάται με την ανυπομονησία του και ξυπνά μ’ αυτήν γιατί τον βοηθά να νιώθει ζωντανός. Η διαδικασία αυτή αποτελεί μια μέθοδο επιβίωσης. Ας αναλογιστούμε όμως μήπως χάνουμε έτσι στιγμές...; Και ας αρχίσουμε να ζούμε τώρα και όχι μετά.

ΕΥΡΙΠΙΔΕΙΑ ΔΙΑΔΡΟΜΗ 2017

Αγώνας δρόμου με την επωνυμία Ευριπίδεια Διαδρομή, θα διεξαχθεί στη Μύκονο την Κυριακή 2 Απριλίου. Ο αγώνας διεξάγεται για δεύτερη συνεχή χρονιά, στη μνήμη του Ευριπίδη Σκληριανίτη, αθλητή του Ναυτικού Ομίλου Ιωαννίνων στο άθλημα της κωπηλασίας, ο οποίος έχασε τη ζωή του πριν από δύο χρόνια στη Μύκονο.

Ο Ευριπίδης από τα δώδεκα του χρόνια, ήταν μάχιμος αθλητής, υπόδειγμα ήθους και αγωνιστικότητας, με βραβεύσεις και πλήθος μεταλλίων. Υπήρξε πανελληνιονίκης από μικρή ηλικία, αγωνίστηκε και κατέκτησε νίκες και μετάλλια σε Βαλκανικούς, Πανερωπαϊκούς και Παγκόσμιους αγώνες, με κορυφαία επιτυχία του το ασημένιο μετάλλιο στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Εφήβων του 2009, στη δίκωπο άνευ ηπδαλιούχου.

Στη Μύκονο όμως τον γνωρίσαμε ως εκπαιδευτικό, συνάδελφο και φίλο. Ήταν ένας χαρισματικός άνθρωπος, πάντα χαμογελαστός, ευδιάθετος, γεμάτος ενέργεια και όρεξη για τη ζωή. Δάσκαλος-πρότυπο, που μετέδιδε τις γνώσεις του με αφοσίωση και αγάπη, συνάδελφος πρόθυμος, ευγενικός και φίλος αληθινός. Όσοι τον συναναστράφηκαν, μόνο εικόνες χαράς και αισιοδοξίας φέρνουν στη μνήμη τους. Δυστυχώς, «έφυγε» στερώντας το χαμόγελό του, από όλους όσοι τον αγαπούσαν.

Παρόλο που το διάστημα παραμονής του στη Μύκονο δεν ήταν μεγάλο, το κενό που άφησε είναι δυσαναπλήρωτο και η απουσία του τόσο έντονη.

Ο αγώνας δρόμου ήταν μια δική του ιδέα, που δεν πρόλαβε να υλοποιήσει. Είχε επιλέξει ο ίδιος τις διαδρομές. Γι' αυτό και εμείς θελήσαμε να κάνουμε αυτή την ιδέα πραγματικότητα, ως ελάχιστο δείγμα αγάπης στο πρόσωπό του και στην οικογένειά του.

Σκοπός μας, ήταν η υλοποίηση και η καθιέρωση αυτής της ιδέας-αγώνα. Φέτος εντάχθηκε στο καλεντάρι του ΣΕΓΑΣ, καθώς η διαδρομή θα είναι πιστοποιημένη από τον επίσημο μετρητή της IAAF, ενώ με απόφασή του το Δημοτικό Συμβούλιο της Μυκόνου υιοθέτησε την πρωτοβουλία.

Οι αθλητές θα αγωνιστούν στα 5 και στα 10 χιλιόμετρα, ενώ θα υπάρχει και το αγώνισμα της σκυταλοδρομίας στα 5 χιλιόμετρα, δηλαδή ομάδες των 3 ατόμων που ο καθένας θα τρέξει το 1/3 της διαδρομής.

Οι αθλητές μέχρι 15 ετών θα αγωνιστούν στα 1.000 μέτρα.



Η συμμετοχή ορίζεται στα 10 ευρώ το άτομο για τα 5 και τα 10 χιλιόμετρα, 20 ευρώ για το ομαδικό αγώνισμα των 5 χιλιομέτρων, ενώ οι αθλητές των 1.000 μέτρων θα αγωνιστούν δωρεάν.

Το αντίτιμο της συμμετοχής συμπεριλαμβάνει τον αριθμό, την ηλεκτρονική χρονομέτρηση του αγώνα, καθώς και αναμνηστικό μπλουζάκι και μετάλλιο.

Δηλώσεις συμμετοχής και πληροφορίες στη σελίδα του facebook «Ευριπίδεια Διαδρομή» και στο email:

martha.palaiopanou@gmail.com

Βαρδουνιώτη Σταυρούλα, Δασκάλα

Ζέππου Γεωργία, Φυσικός

Τσενεσίζη Κατερίνα, Πληροφορικός

Η συνταγή του μήνα Όμιλος Μαγειρικής

Μπάρες δημητριακών

Συστατικά

- 450 γρ. ταχίνι
- 200 γρ. μέλι
- 200 γρ. σοκολάτα κουβερτούρα, σε κομμάτια
- 150 γρ. διάφορους ξηρούς καρπούς (φυστίκια Αιγίνης, καρύδια, φουντούκια)
- 150 γρ. δημητριακά
- 200 γρ. βρώμη
- 80 γρ. cranberries

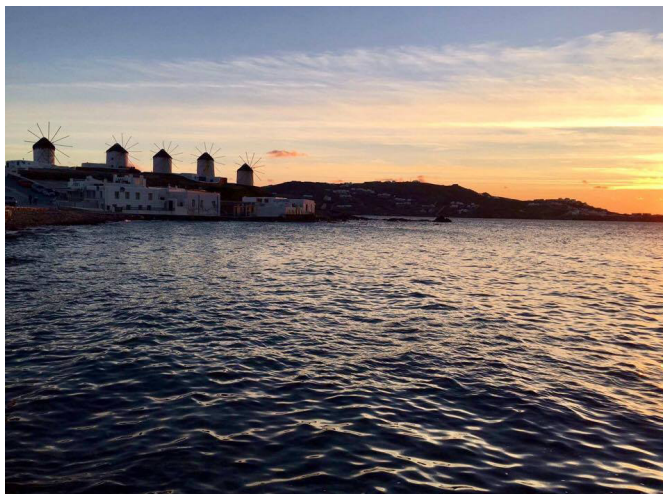
Μέθοδος Εκτέλεσης

- Ζεσταίνουμε το μέλι.
- Ανακατεύουμε το ταχίνι με το μέλι σε ένα μεγάλο μπολ. Προσέχουμε να μην το ανακατέψουμε πολύ ώστε να μην σφίξει πολύ το μείγμα.
- Λιώνουμε τη σοκολάτα.
- Ανακατεύουμε τη σοκολάτα στο μείγμα ταχινιού-μελιού.
- Τέλος προσθέτουμε τη βρώμη, τους ξηρούς καρπούς και τα cranberries και ανακατεύουμε καλά με μία μαρίζ. Ρίχνουμε και τα δημητριακά και συνεχίζουμε το ανακάτεμα με το χέρι.
- Βάζουμε ένα μεγάλο κομμάτι μεμβράνης πάνω σε ένα ταψί 20 X 30 εκ.. Απλώνουμε το μείγμα από πάνω, ρίχνουμε λίγα ακόμα δημητριακά από πάνω, κλείνουμε τη μεμβράνη από πάνω και αφήνουμε στο ψυγείο για να σφίξει περίπου 3-4 ώρες.



Η φωτογραφία του μήνα

Αμαρυλλίς Μονογιού



ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Εδώ και λίγο καιρό, αποφασίσαμε ότι θέλουμε να ζούμε πιο συχνά στο νησί τη «μαγεία του κινηματογράφου». Η διάθεση υπήρχε, το σχολείο είναι πάντα ανοιχτό κι έτσι άρχισαν δοκιμαστικά οι προβολές ταινιών στη Σύγχρονη Παιδεία.

Αφορμή για την επιλογή είναι πάντα οι συζητήσεις μας στην τάξη και τα θέματα που μας κινούν το ενδιαφέρον ή την περιέργεια.

Την επόμενη Κυριακή, 12 Μαρτίου θα γίνει η προβολή της ταινίας «Μονάκριβη», που είναι βασισμένη στο βιβλίο της αμερικανίδας ποιήτριας Sapphire , με τον τίτλο «Push», του 1996 (εκδόσεις Καστανιώτη).

Η ταινία περιγράφει τη γενναία προσπάθεια μιας δεκαεξάχρονης κοπέλας από το υποβαθμισμένο Χάρλεμ της Νέας Υόρκης να ξεπεράσει τους εφιάλτες της προσωπικής της ζωής, τις προκαταλήψεις και τα στερεότυπα μιας ολόκληρης κοινωνίας, με μόνο της όπλο τη θέληση και την ελπίδα.

